

ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ІВАНА ФРАНКА

Галина МЕЛЬНИК

КУРСОВА РОБОТА
З ПРОЄКТУВАННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ:
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

*Методичний посібник для студентів
спеціальності А4.10 «Середня освіта (Технології)»*

Дрогобич, 2025 р

УДК 68702(072)
М4

*Рекомендовано до друку вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(протокол № 4 від 30.04.2025 р.)*

Рецензенти:

Чистякова Л.О. – доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри інформатики, програмування, штучного інтелекту та технологічної освіти Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка

Химин Ю.Я. – вчитель трудового навчання і технологій вищої категорії ліцею № 3 імені В'ячеслава Чорновола Дрогобицької міської ради, лідер спільноти вчителів трудового навчання та технологій Дрогобицької ОТГ

Мельник Г.М.

Курсова робота з проєктування швейних виробів: методичні рекомендації : метод. посіб. Дрогобич : Дрогобицький державний педагогічний університет, 2025. 36 с.

У посібнику представлено послідовність та етапи реалізації курсової роботи з курсу «Проектування швейних виробів», подані методичні поради й матеріали для її успішного виконання.

Методичний посібник рекомендований для студентів, які навчаються за денною, дистанційною та заочною формами здобуття вищої освіти у педагогічних ЗВО.

ЗМІСТ

Передмова.....	4
Курсова робота: структура, етапи та ключові моменти виконання.....	6
Методичні вказівки до виконання та оформлення структурних елементів курсової роботи.....	11
Вступ.....	11
1. Вибір та обґрунтування моделі.....	11
2. Аналіз та характеристика матеріалів.....	13
3. Конструкторська розробка виробу.....	17
4. Підготовка та розкрій матеріалів.....	20
5. Технологічний процес виготовлення.....	21
6. Оцінка якості готового виробу.....	24
Висновки.....	27
Орієнтована тематика курсових робіт.....	28
Список рекомендованої літератури.....	31
Додатки.....	33

ПЕРЕДМОВА

Нині проектування швейних виробів зумовлюється високим рівнем розвитку техніки, технологій, організацією виробництва, наявністю спеціалізованих фірм. Усі ці фактори впливають на розширення та оновлення асортименту виробів, підвищення їхнього якісного рівня.

Одяг – це унікальний спосіб самовираження, що відображає внутрішній світ людини. Він є не лише матеріальним об'єктом, але і носієм духовності, втіленням уявлень про комфорт, функціональність та естетику. Індивідуальність та ексклюзивність в одязі досягаються завдяки індивідуальному пошиттю, яке сьогодні набуває все більшої популярності.

Успіх індивідуального виробництва одягу залежить від кількох ключових факторів: широкого асортименту високоякісних тканин від вітчизняних та зарубіжних виробників, використання сучасного обладнання (універсального, спеціалізованого, автоматизованого, електронного), а також постійного вдосконалення методик конструювання та технологічних процесів з урахуванням інновацій.

Проектно-конструкторська діяльність – ключовий фактор успіху швейної галузі. Вона є складним процесом, що включає в себе реалізацію численних завдань на етапі створення швейного виробу. Важливим елементом цієї діяльності є розробка технічної документації, яка визначає процес виготовлення виробу в конкретних умовах виробництва, будь то масове чи індивідуальне пошиття.

Майбутні вчителі технологій повинні мати глибоке розуміння проектно-конструкторської діяльності в швейній промисловості, володіти фундаментальними знаннями з основ швейного виробництва та вміти розробляти і втілювати життя власні проекти, тобто практично виготовляти моделі одягу.

У рамках підготовки майбутніх вчителів технологій у закладах вищої педагогічної освіти передбачено виконання курсової роботи з проектування

швейних виробів. Ця робота є невід'ємною частиною навчального процесу і становить підсумкове самостійне дослідження навчально-технічного характеру. Курсова робота передбачає розробку технічної документації на конкретну модель одягу, що дозволяє студентам імітувати один з етапів проєктно-конструкторської діяльності на швейному виробництві, зокрема при індивідуальному пошитті.

«Курсова робота з проєктування швейних виробів: методичні рекомендації» є посібником для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, які навчаються за ОПП «Середня освіта (Технології)» у вищій педагогічній освіті. Тут детально описують організацію, підготовку, виконання та захист курсової роботи, надаючи студентам чіткі інструкції та рекомендації.

КУРСОВА РОБОТА: СТРУКТУРА, ЕТАПИ ТА КЛЮЧОВІ МОМЕНТИ ВИКОНАННЯ

Фахова діяльність вчителя технологій передбачає розв'язання широкого спектру навчально-технологічних завдань, спрямованих на формування в учнів технічних знань та практичних навичок у процесі їхньої трудової підготовки. Курсова робота з проєктування швейних виробів є важливим інструментом для розвитку цих компетенцій.

Тематика курсових робіт має технологічну спрямованість, однотипний характер та відрізняється конкретизацією швейного виробу, який необхідно розробити. Наприклад, це може бути «Розробка моделі молодіжної літньої спідниці для індивідуального пошиття» або «Розробка моделі жіночої сукні в умовах індивідуального виробництва».

Основна *мета* курсової роботи полягає у формуванні у студентів розуміння проєктно-конструкторської діяльності в швейній галузі, розвитку технічного мислення та практичних навичок з розробки й оформлення технічної документації для індивідуального пошиття одягу.

Завданнями курсової роботи є:

1. Систематизація та поглиблення знань студентів, а саме: закріплення та розширення компетентностей з матеріалознавства і обладнання швейного виробництва, конструювання, моделювання, технології виготовлення швейних виробів.

2. Розширення теоретичної бази та розвиток дослідницьких навичок: вивчення й аналіз нормативно-технічної документації, ілюстративних матеріалів, довідників, інструкцій та інших джерел інформації, необхідних для виконання роботи.

3. Практичне застосування знань: використання отриманих теоретичних знань для розв'язання конкретних практичних завдань у швейній справі.

4. Формування навичок письмової комунікації: набуття вміння грамотно викладати результати у курсовій роботі й аргументовано обґрунтовувати прийняті рішення.

Структура роботи: курсова робота містить титульну сторінку; завдання до курсової роботи; зміст; вступ, основну частину, висновки; список використаних джерел.

Основна частина включає такі розділи:

1. Вибір та обґрунтування моделі.
2. Аналіз та характеристика матеріалів.
3. Конструкторська розробка виробу.
4. Підготовка та розкрій матеріалів.
5. Технологічний процес виготовлення.
6. Оцінка якості готового виробу.

Вона може містити також зображення (або ескізи) виробів, матеріалів для обраної моделі; конструктивні креслення виробу, умовні позначення тощо.

Вибір теми та виконання курсової роботи:

Кафедра технологічної та професійної освіти розробляє орієнтовну тематику курсових робіт, яка затверджується на засіданні кафедри. На першому тижні семестру студенти отримують перелік тем. Процес вибору теми передбачає таке: студенти самостійно обирають тему з затвердженого переліку (або можуть запропонувати власну тему для виконання) і реєструють її на кафедрі. З керівником курсової роботи узгоджуються завдання.

Курсова робота виконується протягом одного семестру. Для успішної її реалізації викладає надає студентам методичні поради щодо її виконання.

Студенти повинні регулярно звітувати перед керівником про хід виконання роботи, надаючи кожен розділ для перевірки. У разі необхідності студент доопрацьовує або переробляє перевірену частину роботи, враховуючи зауваження та рекомендації керівника.

Оформлення курсової роботи:

Обсяг курсової роботи в середньому становить 30 сторінок, а її оформлення має відповідати вимогам щодо написання такого виду робіт.

Курсову роботу оформлюють друкованим способом, дотримуючись таких вимог:

- а) формат паперу А4: текст друкується на одному боці білого аркуша;
- б) шрифт та інтервал : шрифт Times New Roman, розміром 14 кеглів міжрядковий інтервал: 1,5;
- в) розміри полів: ліве поле для зшивання роботи – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє та нижнє поля: по 20 мм.

Курсова робота повинна мати логічну структуру, послідовне викладення матеріалу, чітку аргументацію, лаконічні та конкретні формулювання, обґрунтовані висновки і рекомендації.

Титульна сторінка, завдання на курсову роботу та рецензія викладача оформлюються за встановленими зразками (див. додатки А-В).

Основна частина курсової роботи поділяється на розділи та підрозділи. Кожен розділ починається з нової сторінки. Підрозділи розміщуються послідовно, згідно з нумерацією в межах розділу.

Нумерація сторінок, розділів, підрозділів, таблиць та рисунків виконується арабськими цифрами. Титульна сторінка не нумерується, але враховується у загальній нумерації.

Зміст роботи розміщується на окремій сторінці на початку роботи після титули, завдань та рецензії. Він повинен відображати структуру роботи та нумерацією розділів, підрозділів та сторінок.

Структурні елементи ЗМІСТ, ВСТУП, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ не мають порядкових номерів і пишуться великими літерами по центру рядка. Усі інші розділи нумеруються.

Заголовки підрозділів пишуться маленькими літерами (перша – велика) з абзацного відступу. У заголовках не допускаються переноси. У кінці заголовків та підзаголовків крапка не ставиться.

Список використаних джерел розміщується на окремій сторінці наприкінці роботи після висновків і оформляється в алфавітному порядку за прізвищами авторів або назвами видань. Він повинен містити пронумерований перелік використаних підручників, посібників, періодичних видань, нормативно-технічної документації та інших джерел.

Посилання на джерела повинні бути відображені в тексті курсової роботи. Вони вказуються у квадратних дужках із зазначенням номера джерела зі списку літератури.

Кресленики, схеми, таблиці, зображення розміщуються безпосередньо після першого згадування в тексті. Усі схеми, рисунки та таблиці повинні мати нумерацію в межах розділу (наприклад, схема 4.5, рис. 2.1, табл. 3.1). Окрім того, кожна ілюстрація (рисунок, схема тощо) повинна супроводжуватися пояснювальним підписом, а над кожною таблицею розміщується заголовок.

Таблиці нумеруються послідовно в межах розділу. У правому верхньому куті над заголовком таблиці розміщується напис «Таблиця» з номером (наприклад, *Таблиця 2.1*). Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номера таблиці, розділених крапкою.

На всі ілюстрації та таблиці мають бути посилання в тексті. Слова «рисунок» та «таблиця» в тексті скорочуються (наприклад, в табл. 2.1, (рис. 2.1)). При повторних посиланнях використовується скорочення «див» (наприклад, див. табл. 2.1).

Остаточна оформлена курсова робота зшивається.

Подання керівнику та перевірка роботи:

Завершена курсова робота надається керівнику на перевірку. Послідовність викладу матеріалу у курсовій роботі повинна відповідати її змісту та основним завданням.

Допущення до захист курсової роботи:

Після успішного перегляду та схвалення курсової роботи керівник рецензує та оцінює її, допускаючи до захисту. Оцінювання проводиться за

100-бальною шкалою, що використовується в університеті. Орієнтовний розподіл балів за розділами курсової роботи: вступ (5 б); вибір та обґрунтування моделі (15 б); аналіз та характеристика матеріалів (15 б); конструкторська розробка виробу (20 б); підготовка та розкрій матеріалів (10 б); технологічний процес виготовлення (20 б); оцінка якості готового виробу (10 б); висновки (5 б).

Сумарний бал за курсову роботу переводиться у національну шкалу оцінювання та шкалу ECTS.

Процедура захисту:

Захист курсової роботи є важливим етапом, що дає змогу оцінити рівень знань та практичних навичок майбутнього вчителя технологій у галузі проєктування швейних виробів. Він відбувається наприкінці семестру перед комісією, до складу якої, окрім завідувача кафедри, входять керівники робіт.

Виступ студента, в якому він викладає основні положення роботи та відповідає на поставлені запитання, триває близько 10 хвилин. У своєму виступі студент повинен висвітлити всі етапи виконання роботи. Після виступу члени комісії мають право задавати студенту питання, що стосуються змісту курсової роботи.

Оцінювання курсової роботи після захисту:

При оцінюванні курсової роботи враховуються такі аспекти, як: якість оформлення курсової роботи та грамотність автора; змістовність доповіді й аргументованість відповідей на запитання; рівень теоретичної та практичної підготовки студента; рецензія керівника. Результати захисту курсової роботи за 100-бальною шкалою конвертуються для відображення у національній системі оцінювання та системі ECTS.

За національною шкалою захист роботи оцінюється як «відмінно», «добре», «задовільно» або «незадовільно». У разі незадовільного захисту кафедра вирішує, чи дозволити студенту доопрацювати роботу та повторно захистити її, чи змінити тему та виконати нову роботу.

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Вступ

Вступна частина курсової роботи має на меті продемонструвати розуміння студентом загального контексту швейної галузі та її сучасних тенденцій. Для цього вони можуть подати огляд швейного та текстильного виробництва, а також швейного машинобудування, стисло охарактеризувати і проаналізувати споживчий ринок швейної продукції, розкрити ключові напрямки розвитку сучасної моди, детально описати актуальні тенденції моди у конкретному сегменті одягу, який відповідає темі курсової роботи, включаючи матеріали, фурнітуру та оздоблення, з прогнозом на найближчі 2–3 роки.

На основі проведеного аналізу необхідно чітко сформулювати тему курсової роботи, визначити її мету окреслити основні завдання, які відповідають етапам виконання роботи.

1. Вибір та обґрунтування моделі

У цьому розділі курсової роботи студент повинен запропонувати три моделі заданого виду одягу, враховуючи актуальні модні тенденції, з метою подальшого створення технічної документації для однієї з них. Критерії вибору моделей можуть бути: відповідність перспективним напрямкам моди; можливість застосування однотипних технологічних методів та обладнання; конструктивна та технологічна схожість моделей; можливість використання матеріалів з аналогічними технологічними властивостями. Для повного розуміння матеріалів, конструкції та технології виготовлення моделей необхідно окрім зображення, представити їх детальний (художній і технічний) опис.

Художній опис моделі створюється для формування загального візуального образу виробу. Він включає: художній образ костюма й елементи ансамблю, сезонність моделі, стиль костюма, силует моделі, фактуру матеріалу та кольорову гаму, крій та характеристику конструктивних ліній, декоративні елементи.

Технічний опис моделі розробляється для деталізації конструктивних особливостей та визначення технологічних методів виготовлення. Він включає:

1. Назву (вид), призначення виробу, рекомендовані матеріали: наприклад, «Жіночий повсякденний костюм для середнього віку з напіввовняної тканини в дрібну смужку або клітинку».

2. Форму (силует), крій, застібку: наприклад, «Подовжений жакет приталеного силуету, однобортний, із застіркою на дві петлі та гудзики, широкі овальні лацкани».

3. Конструкцію пілочки: наприклад, «Пілочки з відрізними бочками, передні виточки, що переходять у виточки розрізів бокових кишень. Бокові кишені з клапанами, верхня кишеня з листочкою на лівій пілочці».

4. Конструкцію спинки: наприклад, «Спинка з двох частин зі швом посередині, що закінчується шлицею».

5. Конструкцію рукавів: наприклад, «Вшивні двошовні рукави (з переднім та ліктьовим швами), ліктьові шви з відкритими шлицями, оздобленими двома гудзиками».

6. Конструкцію коміра: наприклад, «Комір-стійка суцільнокроєний з пілочкою і спинкою, кінці коміра заокруглені».

7. Оздоблення: наприклад, «Сукня прикрашена мереживом, що надає їй вишуканості та жіночності».

8. Рекомендовану розмірну групу : наприклад, «Рекомендовані розміри 46–48, зріст 162, IV повнота».

Для детального опису поясних виробів (штанів, спідниць тощо) необхідно враховувати такі характеристики:

1. Силует: визначення загальної форми виробу (приталений, прямий, розширений тощо).
2. Конструктивні шви: кількість та розташування поздовжніх і поперечних швів.
3. Виточки: кількість, форма та розташування виточок, що формують силует.
4. Застібка: тип та розташування застібки (блискавка, гудзики, гачки тощо).
5. Пояс: тип пояса (пришивний, відрізний, еластичний тощо).
6. Кишені: тип, кількість та розташування кишень (накладні, прорізні тощо).
7. Декоративні елементи: наявність та тип складок (у спідницях, спідницях-штанах) або манжет (у штанах).
8. Довжина виробу.
9. Рекомендований матеріал для виготовлення.
10. Розмірні характеристики.

2. Аналіз та характеристика матеріалів

У цьому розділі курсової роботи необхідно обґрунтувати вибір матеріалів для створення швейного виробу. Студент може обирати багат шарову модель матеріалів, де кожен шар – це текстильний або інший швейний матеріал, що виконує певну функцію в одязі. Розробка пакету матеріалів – це науково обґрунтований процес, спрямований на створення комфортного мікроклімату під одягом шляхом підбору оптимальних матеріалів для швейного виробу.

2.1. Аналіз вимог до виробу

Визначення вимог до конкретного виду одягу є ключовим етапом, оскільки слугує основою для подальшого вибору матеріалів, особливо для конкретної моделі. Усі вимоги до виробу можна поділити на дві основні групи: споживчі та виробничо-економічні.

Споживчі вимоги визначаються призначенням та умовами використання виробу. Включають гігієнічні, експлуатаційні й естетичні аспекти.

Гігієнічні вимоги:

- забезпечення комфортного мікроклімату під одягом.
- захист від несприятливих факторів навколишнього середовища.
- врахування повітропроникності, вологопроникності, теплозахисту та інших властивостей.

Експлуатаційні вимоги:

- стійкість до механічних (розтягнення, стиснення, тертя) та фізико-хімічних (вплив води, світла, температури, хімічних речовин) впливів.
- зручність носіння (одягання, знімання, свобода рухів, вага виробу).
- можливість ремонту, чищення, прання та мінімального догляду.

Естетичні вимоги:

- відповідність актуальним модним тенденціям.
- визначення силуету, форми, кольору, оздоблення та інших візуальних характеристик.

Виробничо-економічні вимоги включають:

Технологічність:

- можливість виготовлення виробу в умовах індивідуального виробництва.
- спрощення методів обробки.
- максимальна механізація операцій.
- скорочення часу обробки.

Економічність:

- мінімізація витрат матеріалу.
- раціональна розкладка лекал.
- зменшення трудомісткості обробки.

Пріоритетність вимог:

- пріоритетність вимог залежить від виду одягу, його призначення та умов використання.
- для вечірньої сукні першочерговими є естетичні вимоги.
- для спецодягу важливі гігієнічні та експлуатаційні вимоги.

2.2. Вимоги до матеріалів для обраної моделі одягу

На основі вимог до швейного виробу, відповідно до обраної моделі та її конструктивно-технологічних особливостей (художнього та технічного опису), розробляються вимоги до матеріалів та встановлюються нормативи за показниками їх властивостей. Усі вимоги до матеріалів можна класифікувати на такі групи:

1. Загальні (стандартні) вимоги:

- відповідність показників властивостей матеріалів стандартам (волокнистий склад, маса, щільність, ширина, вологість тощо).
- економічна доцільність використання матеріалу (вартість, ширина тощо).

2. Конструктивно-технологічні вимоги:

- вплив властивостей матеріалів на конструкцію виробу та технологію виготовлення (зсідання, товщина, розсування ниток, осипання, прорубування при пошитті, деформація при розтягуванні, жорсткість, драпірування, зминання, формоутворення тощо).

3. Гігієнічні вимоги:

- створення комфортного мікроклімату під одягом (вологопоглинання, вологовіддача, повітропроникність, водопроникність, пилопроникність, теплофізичні властивості, електризація, забруднюваність тощо).

4. Вимоги до зносостійкості:

- стійкість матеріалу до стирання, багаторазового розтягування, згинання, прання, впливу світла, хімічних реагентів, біологічних факторів, температур, вогню тощо.

5. Естетичні вимоги:

- відповідність модним тенденціям (колір, фактура, візерунок, блиск тощо).

Комплектація матеріалів для одягу включає: матеріали для з'єднання деталей; прикладні текстильно-галантерейні вироби; оздоблювальні матеріали та фурнітура.

Характеристика матеріалів: передбачає опис матеріалів для з'єднання, їх класифікація та основні властивості, обґрунтування вибору матеріалів для конкретного виробу з урахуванням експлуатаційних вимог, моделі та характеру операцій.

Вибір тканин та фурнітури окреслює матеріали, які повинні відповідати призначенню, вимогам та фасону виробу, характеристики матеріалів заносяться до таблиць 2.1 та 2.2.

Таблиця 2.1

Аналіз відібраних матеріалів

Зразок тканини	Назва тканини	Тип обробки	Ширина полотна, см	Переплетення	Технологічні характеристики
...	...	...	...	...	...

Таблиця 2.2

Опис фурнітури

Тип фурнітури	Візуальне представлення	Використання
...	...	...

3. Конструкторська розробка виробу

Конструкторська частина роботи включає розрахунок та побудову креслення базової конструкції, а також її трансформацію у процесі моделювання. Конструкція швейного виробу – це креслення в натуральну величину, що відображає з'єднання деталей та методи їх обробки.

Результатом конструкторської розробки виробу є представлене зображення креслення базової конструкції моделі в масштабі 1:4, яке можна виконати будь-яким доступним способом.

3.1. Обґрунтування методу моделювання

Технічне моделювання – це процес створення конструкції та лекал моделі одягу на основі ескізу або фотографії. Існує три основні методи технічного моделювання: конструктивний, лекальний та комбінований.

Конструктивний метод полягає у розробці конструкції за ескізом з використанням розрахункових формул та інструментів. Він не передбачає використання базових лекал. Тут використовуються системи крою, розроблені провідними конструкторами.

Лекальний метод заснований на трансформації базових лекал для створення нових форм та силуетів. Вважається точним та доступним методом для складних моделей.

Комбінований метод поєднує у собі конструктивний та лекальний методи.

У курсовій роботі студенти повинні обґрунтувати вибір методики конструювання (системи крою), вказавши автора або установу-розробника. При виборі методики необхідно проаналізувати її за такими критеріями: універсальність, точність побудови, складність розрахунків, застосування елементів графіки при розробці кресленика конструкції.

3.2. Визначення вихідних даних

Для конструювання моделі необхідно визначити вихідні дані, що включають: вимірювання розмірних ознак, аналіз та визначення типу фігури, розробку системи прибавок.

Вимірювання фігури людини проводиться за схемою, визначеною автором методики конструювання. Перелік розмірних ознак та їх вимірювальні величини подаються у вигляді таблиці.

На основі вимірювань визначається тип тілобудови фігури. Розробляється система прибавок на вільне облягання відповідно до обраної методики конструювання. Система прибавок подається у вигляді таблиці.

Таблиця 3.1

Розмірні ознаки для конструювання моделі

№ з/п	Назва розмірної ознаки	Умове позначення	Величина, см	Масштаб 1:4
1	Довжина спідниці	Дсп	60	15
2	...	...	...	...
3	...	...	...	...
...	...	...	...	...

Тип фігури та її можливі особливості визначаються під час зняття мірок. Незначні недоліки у тілобудові не завжди можна виявити на етапі вимірювання, тому вони можуть бути виявлені під час примірки та скориговані у процесі виготовлення виробу.

Таблиця 3.2

Прибавки на вільне облягання для конструювання моделі

№ з/п	Ділянка	Умове позначення прибавки	Величина прибавки, см	Масштаб 1:4
1	По лінії грудей до ОгIII	Пг	5,0	1,2
2	...	...	...	...
3	...	...	...	...
...	...	...	...	...

Заповніть таблиці всіма необхідними розмірними ознаками та прибавками для вашої моделі. Перевірте точність вимірювань та розрахунків масштабу.

3.3. Розрахунок конструкції

Розрахунок конструкції виконується відповідно до обраної методики конструювання, використовуючи розмірні ознаки фігури та систему прибавок на вільне облягання. Результати розрахунку подаються у табличній формі.

Таблиця 3.3

Розрахунок конструктивних параметрів

№ з/п	Ділянка, точка, лінія	Позначення точок, ділянок	Розрахункова формула	Розрахунок, см	Масштаб 1:4	Послідовність побудови
1	Ширина базисної сітки	ТТ10	$Cc + Pc$	$47 + 1 = 48$	12	т.Т $\rightarrow$ 48 (12) см $\rightarrow$ т.Т10
2	...	...	...	...	...	...
3	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...

3.4. Технічне моделювання конструкції виробу

Технічне моделювання включає :

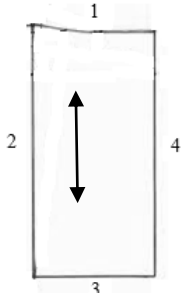
- переміщення виточок, тобто використання шаблонів або графічних методів для зміни їх розташування ;
- нанесення модельних ліній для побудови кокеток, рельєфів та ліній членування ;
- розведення деталей (паралельне або радіальне розведення елементів одягу).

У курсовій роботі результати моделювання відображаються у вигляді схематичних зображень трансформації базової конструкції або опису виконання моделювання в кілька етапів через послідовність дій.

3.5. Специфікація деталей моделі

Специфікація – це ключовий документ конструкторсько-технологічної документації, що містить інформацію про деталі виробу. Специфікація деталей крою оформлюється у вигляді таблиці.

Таблиця 3.4

№ з/п	Назва деталі	Кількість деталей	Зображення деталі	Назва зрізів
1	Передня половинка спідниці	1		1 - верхній 2 - боковий 3 - низу 4 – середина переду
...	...	...	...	...
...	...	...	...	...

4. Підготовка та розкрій матеріалів

4.1. Розробка технологічних припусків

Розкроювання деталей виробу здійснюється з урахуванням припусків на шви. У технічній документації на виготовлення моделі необхідно розробити систему технологічних припусків (припусків на шви) для конкретного виробу. Припуски на шви подаються у табличній формі:

Таблиця 4.1

Технологічні припуски

№ з/п	Деталь та зріз деталі	Припуск на шов, см
1.	Передня половинка спідниці: верхній боковий низу середній	1–1,5см 2см 4см 1–1,5см
...	...	...
...	...	...

4.2. Розкладка деталей крою

При розкладці викрійок враховується малюнок матеріалу, напрям ворсу та нитки основи. Для цього розробляються технічні умови на розкроювання. У курсовій роботі технічні умови подаються у вигляді таблиці.

Таблиця 4.2

Технічні умови на розкроювання

Деталь	Схема напрямку нитки основи	Допустиме відхилення %
Передня половина	Нитка основи повинна проходити паралельно лінії, що з'єднує точки середини половинок спідниці по ширині внизу і на рівні коліна	Гладкофарбова тканина без малюнку – 3 %
...	...	...
...	...	...

5. Технологічний процес виготовлення

Результатом технологічного розділу є розробка технологічної послідовності виготовлення моделі, що містить всю необхідну інформацію для практичного виконання виробу.

Технологічна послідовність – це детальний перелік операцій, розташованих у порядку їх виконання при обробці деталей та вузлів виробу, а також інформація про технологічний режим. Операція – це технологічно завершений етап роботи, який не може бути розділений через технологічний зв'язок між робочими прийомами.

5.1. Аналіз методів з'єднання деталей

Для розробки технічних умов та параметрів виконання операцій, а також для вибору інструментів, обладнання та засобів малої механізації при виготовленні моделі, необхідно провести аналіз методів з'єднання деталей. У курсовій роботі розробляється каталог методів з'єднання, що використовуються у процесі пошиття.

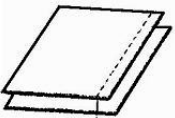
До них належать:

- 1) ручні ниткові з'єднання (ручні стібки та шви);
- 2) механічні ниткові з'єднання (машинні шви);
- 3) клейові з'єднання (клейові шви).

Перелік методів з'єднання подається у вигляді таблиці.

Таблиця 5.1

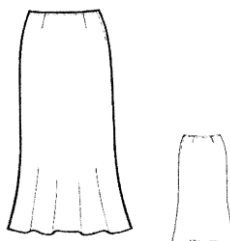
Методи з'єднання деталей виробу

№ з/п	Вид шва	Графічне зображення і схема шва	Технічні умови та параметри шва	Інструменти, обладнання і засоби малої механізації
1.	Зафастриговувальний		$L_{ст} = 1,3 \text{ см}$ $S = 1,0 \text{ см}$	Ручна голка, нитки для фастригування
2.	Зшивний		3–4 стібки на 1 см	Швейна машина
...	...	...	...	...

5.2. Розробка технологічної послідовності виготовлення виробу

Технологічна послідовність складання деталей, вузлів та монтажу одягу є основою швейного процесу та включає перелік операцій з'єднання деталей та вузлів у заданій послідовності, що забезпечує необхідний рівень якості й ефективність виконання.

Наприклад, етапи виготовлення спідниці, зображеної на рисунку такі:

I. Попередня обробка деталей:

1. Дублювання частин обшивки верхнього зрізу.
2. З'єднання частин обшивки.

3. Обробка внутрішнього зрізу обшивки.
4. Обробка талієвих виточок переднього полотнища.
5. Обробка талієвих виточок заднього полотнища.

II. Монтаж виробу:

1. Обробка бічних швів.
2. Обробка застібки.
3. Обробка верхнього зрізу (обшивка).
4. Обробка нижнього зрізу.

III. Кінцева обробка:

1. Видалення ниток та очищення виробу.
2. Волого-теплова обробка (ВТО).
3. Пришивання фурнітури.
4. Контроль якості.

Для позначення видів робіт у технологічній послідовності рекомендується використовувати такі скорочення відповідно до пропонованого обладнання:

- М (машинна) – зшивна (наприклад, швейна машина загального призначення);
- С (спеціальна) – спеціалізована швейна машина (наприклад, оверлок, петельна машина тощо);
- А (автоматична) – напівавтоматична або автоматична швейна машина (наприклад для пришивання гудзиків);
- П – прес;
- Пр – праска;
- Р – ручна робота.

Технологічна послідовність виготовлення виробу оформлюється у вигляді таблиці:

Таблиця 5.2

Технологічний процес пошиття, волого-теплової та кінцевої обробки швейного виробу

№ з/п	Зміст операції	Вид роботи	Схематичне зображення	Технічні умови, вимоги до виконання операції	Обладнання, інструменти та приладдя
1.	Продублювати пояс, підкрійну бейку кишени, та деталі для обробки низу спідниці.	Пр		T=130 ⁰ C без зволоження.	Праска
...	...	...	...	...	...

6. Оцінка якості готового виробу

Завершальним етапом виготовлення одягу є аналіз та оцінка якості виробу, а також розробка рекомендацій щодо його догляду.

Якість продукції – це сукупність властивостей, що визначають її придатність до використання за призначенням. Оцінка якості виробу проводиться відповідно до чинних стандартів. При цьому враховуються допустимі відхилення, що впливають на конструктивно-ергономічні та технологічні показники якості. Дефект – це недолік, що виникає внаслідок використання неякісної сировини, неточностей у конструкції або порушення технологічного процесу.

Основні групи дефектів такі :

- текстильні (дефекти сировини) ;
- конструктивні ;
- технологічні.

6.1. Текстильні дефекти

Для забезпечення високої якості готового виробу необхідно контролювати якість сировини на початковому етапі виробництва. Текстильні дефекти – це недоліки, що виникають у сировині, під час ткацтва

або обробки матеріалів. Вони зазвичай виявляються на етапі підготовки матеріалу до розкрою. У курсовій роботі необхідно представити характеристику дефектів матеріалів, що можуть виникнути під час підготовки полотен до розкрою та пошиття моделі, у вигляді таблиці:

Таблиця 6.1

Дефекти матеріалів

Матеріал	Назва дефекту	Вид дефекту	Етап виникнення	Опис дефекту	Спосіб усунення
Основна тканина (букле)	Простріл	Відсутність нитки основи	Утворення при процесі ткання	Підняти тканину на просвіт	Викроювати деталі, уникаючи місця дефекту
...	...	...	...	...	...

6.2. Конструктивні дефекти

Конструктивні дефекти – це недоліки, що впливають на посадку виробу на фігурі. Іноді їх складно відрізнити від дефектів обробки. Наприклад, неправильне з'єднання бічних та плечових зрізів може призвести до розходження пілочок або їх надмірного накладання. Конструктивні дефекти зазвичай усуваються під час першої та другої примірок. У курсовій роботі їх необхідно зафіксувати у вигляді таблиці:

Таблиця 6.2.

Конструктивні дефекти та способи їх усунення

Зображення	Дефект	Причини виникнення	Способи усунення
	Поперечні заломи біля поясу на задньому полотнищі спідниці	Розхил задніх та бічних виточок не відповідають фігурі (глибокі виточки).	Зменшити розхил задніх та бічних виточок.
...	...	...	...

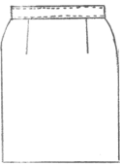
6.3. Технологічні дефекти

Технологічні дефекти виникають внаслідок порушення технологічних режимів пошиття або несправності швейного обладнання. Для їх усунення контроль якості проводиться після кожної операції і на етапах обробки технологічних вузлів. При виявленні дефектів вони негайно усуваються. Перевірка якості готового виробу здійснюється послідовно, зверху вниз. При виявленні дефектів на відповідних ділянках виробу, вони позначаються на рисунку з використанням умовних позначень.

У курсовій роботі необхідно розробити таблицю технологічних дефектів, що виявляються у готовому виробі, з їх детальним аналізом.

Таблиця 6.3

Технологічні дефекти виробу

Дефект	Умове позначення	Причини виникнення	Рекомендації щодо усунення
Крива строчка		Поперечне зміщення тканини під час виконання шва	Виконати новий шов, випоровши попередній
...	...	...	...
...	...	...	...

6.4. Рекомендації з догляду за виробом

Для забезпечення тривалого використання виробу необхідно розробити рекомендації з догляду, використовуючи загальноприйняті символи. Пам'ятка повинна містити:

- Процентний склад волокон матеріалу.
- Умовні позначення для:
 - Прання.
 - Відбілювання.
 - Волого-теплової обробки (ВТО).
 - Хімічного чищення.

- Сушіння.

Для цього необхідно визначити умови догляду для кожного шару матеріалів, включаючи матеріали з'єднання, фурнітуру та текстильно-галантерейні вироби. Інформація подається у вигляді таблиці:

Таблиця 6.4

Догляд за матеріалами виробу

Шар матеріалу	Склад волокон, %	Символи догляду
Основна тканина	75 % вовни	Ⓐ
...	...	...

На основі таблиці розробляється пам'ятка з догляду за виробом.

Висновки

У висновках необхідно: підсумувати результати виконаної роботи, розробити рекомендації щодо вдосконалення процесу виготовлення розробленої моделі, технічного оснащення виробництва новим обладнанням, застосування сучасних технологій.

Тут також можна висунути пропозиції щодо асортименту матеріалів, придатних для виготовлення моделі, оцінити значення курсової роботи для формування уявлення про проєктно-конструкторську діяльність у швейній галузі.

ОРІЄНТОВАНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

1. Розробка моделі молодіжної спідниці в умовах індивідуального виробництва.
2. Розробка моделі молодіжної спідниці на кокетці в умовах індивідуального виробництва.
3. Розробка моделі спідниці для жінок середнього віку в умовах індивідуального виробництва.
4. Розробка моделі конічної демісезонної спідниці в умовах індивідуального виробництва.
5. Розробка моделі спідниці-клинки в умовах індивідуального виробництва.
6. Розробка моделі молодіжного сарафана напівприлягаючого силуету в умовах індивідуального виробництва.
7. Розробка моделі літнього сарафана в умовах індивідуального виробництва.
8. Розробка моделі спідниці-штанів в умовах індивідуального виробництва.
9. Розробка моделі молодіжних штанів в умовах індивідуального виробництва.
10. Розробка моделі молодіжних шортів в умовах індивідуального виробництва.
11. Розробка моделі жіночих штанів капрі в умовах індивідуального виробництва.
12. Розробка моделі молодіжного комбінезону в умовах індивідуального виробництва.
13. Розробка моделі святкової молодіжної блузи в умовах індивідуального виробництва.
14. Розробка моделі молодіжної блузки в умовах індивідуального виробництва.

15. Розробка моделі жіночої блузи в романтичному стилі.
16. Розробка моделі жіночої блузки з рукавом реглан (напівреглан) в умовах індивідуального виробництва.
17. Розробка моделі жіночої блузки із цільнокроєними рукавами в умовах індивідуального виробництва.
18. Розробка моделі жіночої молодіжної сорочки.
19. Розробка моделі жіночої сорочки в етнічному стилі.
20. Розробка моделі молодіжної сукні в умовах індивідуального виробництва.
21. Розробка моделі молодіжної сукні з рукавом реглан в умовах індивідуального виробництва.
22. Розробка моделі святкової молодіжної сукні в умовах індивідуального виробництва.
23. Розробка моделі сукні для випускного вечора в умовах індивідуального виробництва.
24. Розробка моделі святкової сукні для жінок середнього віку в умовах індивідуального виробництва.
25. Розробка моделі сукні із суцільнокроєним рукавом в умовах індивідуального виробництва.
26. Розробка моделі сукні в етнічному стилі в умовах індивідуального виробництва.
27. Розробка моделі молодіжного жилета в умовах індивідуального виробництва.
28. Розробка моделі жіночого жилета в умовах індивідуального виробництва
29. Розробка моделі жилета в етнічному стилі.
30. Розробка моделі жакета з легких тканин в умовах індивідуального виробництва.
31. Розробка моделі молодіжного жакета в умовах індивідуального виробництва.

32. Розробка моделі демісезонного жакета для жінок середнього віку в умовах індивідуального виробництва.
33. Розробка моделі жакета в етнічному стилі.
34. Розробка моделі одягу для майбутніх матерів в умовах індивідуального виробництва.
35. Розробка моделі одягу для повних жінок в умовах індивідуального виробництва.
36. Розробка моделі домашнього жіночого одягу в умовах індивідуального виробництва.
37. Розробка моделі жіночого одягу із суцільнокроєними рукавами та ромбовидною ластовицею в умовах індивідуального виробництва.
38. Розробка моделі жіночого одягу із поглибленою проймою (сорочкового покрою) в умовах індивідуального виробництва.
39. Розробка моделі дитячого одягу для дівчинки в умовах індивідуального виробництва.
40. Розробка моделі дитячого одягу для хлопчиків в умовах індивідуального виробництва.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Горбатюк Н., Авілкова Л., Откидач Г., Романюк І., Животовська Г., Практичне ескізування одягу : навч. посіб. Київ : Грамота, 2021. 192 с.
2. Дизайнерська діяльність : екологічне проектування : науково-методичне видання / В.О. Свірко, О.В. Бойчук, В.М. Голобородько, А.Л. Рубцов, О.В. Кардаш, О.В. Чемакіна. Київ : Український НДІ дизайну та ергономіки, Харківська державна академія дизайну і мистецтв Укр НДІ ДЕ, 2016. 196 с.
3. Дизайн одягу : теорія та практика : навч. посіб. / Л.В. Савка, М.Ю. Скварок, З.Р. Галайдюк. Львів : Новий Світ-2000, 2017. 288 с.
4. Ємельова А. П. Методика дизайн-проектування колекцій одягу. *Розвиток промисловості та суспільства*: матеріали міжнар. наук.-техн. конф., 25–27 травня 2016 р. Кривий Ріг : КНУ, 2016. С. 167- 169.
5. Інноваційні технології у виробництві одягу : монографія / Т.В. Ніколаєва, О.В. Кучер, Л.І. Кучер та ін. Київ : КНУТД, 2021. 352 с.
6. Конструювання та моделювання одягу: навч. посіб. / О.В. Кучер, А.С. Тимошенко. Київ : Техніка, 2015. 384 с.
7. Конструювання швейних виробів : підручник / З.Р. Галайдюк, Л.В. Савка, М.Ю. Скварок. Львів : Новий Світ-2000, 2018. 408 с.
8. Куцевський, М. О., Швець Г. С. Матеріалознавство швейного виробництва : навч. посіб. Київ : Видавн. дім «Кондор», 2021. 412 с.
9. Матеріалознавство швейного виробництва : підручник / Т.І. Черевко. Київ : Центр учбової літератури, 2019. 288 с.
10. Ниткові з'єднання швейних виробів: навч. посіб. / Л.А. Бакан., Л.Б. Білоцька, С.Ю. Лозовенко., Т.О. Полька. Київ : КНУТД, 2017. Частина 1. 212 с.
11. Основи технологій експериментального та підготовчо-розкрійного виробництв : навч. посіб. / С.М. Березненко, Л.Б. Білоцька, О.І. Водзінська, С.В. Донченко. Київ : КНУТД, 2017. 171 с.

12. Основи проектування виробів : лабораторний практикум / уклад. : Л.В. Краснюк, В.В. Мица. Хмельницький : ХНУ, 2021. 168 с.
13. Основи технології швейних виробів: методичні вказівки до виконання курсового проекту / укладачі: Н.В. Білей-Рубан, С.Н. Полуда. Мукачєво : Мукачєвський державний університет, 2018. 38с.
14. Плюшко Г.Г. Методичні рекомендації щодо складання технічної документації на виготовлення об'єкту дизайну з дисципліни «Технологія процесу». Київ : КВПУТДО, 2016. 28 с.
15. Проектування типологічних рядів одягу із застосуванням експертних систем : монографія / А.Л. Славінська, О.В. Захаркевич, Ю.В. Кошево, С.Г. Кулєшова. Хмельницький : ХНУ, 2019. 193 с.
16. Проектування швейних виробів : навч. посіб. / В.М. Колосніченко, К.Л. Процик. Київ : КНУТД, 2016. 264 с.
17. Процеси виготовлення легкого плечового одягу: навч. посібник. 2-ге видання, виправлене і доповнене. / Л.В. Буханцова, В.О. Привала. Львів : Новий Світ – 2000, 2023. 302 с.
18. Розробка колекцій одягу : навчальний посібник / А.М. Малинська, К.Л. Пашкевич, М.Р. Смирнова, О.В. Колосніченко. Київ : ПП «НВЦ Профі», 2018. 140 с.
19. Сучасні технології у швейному виробництві : монографія / В.М. Колосніченко, К.Л. Процик, О.В. Кучер та ін. Київ : КНУТД, 2020. 320 с.
20. Технології волого-теплого оброблення, клейових, зварних з'єднувань та хімізації у швейній галузі: навч. посіб. / С.М. Березненко, О.І. Водзинська, Л.Б. Білоцька, С.В. Донченко. Київ : КНУТД, 2020. 300 с.
21. Технології та конструювання спідниць жіночих: навч. посіб. / І.В. Проданчук, С.М. Березненко, Г.Г. Білоусова. Київ : КНУТД, 2020. 152 с.
22. Технологічне обладнання галузі (швейне виробництво) : навч. посіб. / Б.В. Орловський, Н.С. Абрїнова. Київ : КНУТД, 2015. 285 с.
23. Технологія швейних виробів: підручник / О.В. Кучер, А.С. Тимошенко, Л.І. Кучер та ін. ; за ред. О.В. Кучер. Київ : Техніка, 2017. 496 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Факультет фізики, математики, економіки та інноваційних технологій

Кафедра технологічної та професійної освіти

Предмет: Проєктування швейних виробів

Тема: Розробка моделі дитячої сукні в умовах індивідуального виробництва.

КУРСОВА РОБОТА

за ___ семестр 20___/20___ н. р.

студентки групи _____

Науковий керівник:

Допущено до захисту

„___” _____ 20___ р. Науковий керівник _____ (_____)

Оцінка захисту _____

„___” _____ 20___ р. Члени комісії _____ (_____)

_____ (_____)

_____ (_____)

Дрогобич – 2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Факультет фізики, математики, економіки та інноваційних технологій

Кафедра технологічної та професійної освіти

ЗАВДАННЯ на курсову роботу

студентці __ курсу, групи _____

Тема роботи: Розробка моделі дитячої сукні в умовах індивідуального виробництва

Зміст роботи

1. Теоретико-експериментальна частина _____

2. Ілюстративно-графічна частина _____

3. Практична частина _____

Завершену роботу (включаючи пункти 2 і 3) здати на рецензію до

„__” травня 20__ р.

Завдання видано „__” лютого 20__ р. Підпис студента _____

Науковий керівник _____ (_____)

Допущено до захисту „__” _____ 20__ р. _____

Робота захищена „__” _____ 20__ р. на _____

**Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана
Франка**

Факультет фізики, математики, економіки та інноваційних технологій

Кафедра технологічної та професійної освіти

Студентка ____ курсу, групи _____

Курсова робота на тему: Розробка моделі дитячої сукні в умовах індивідуального виробництва

Здана на рецензію „_____” _____ 20__ р. Реєстраційний № _____
Робота повернена з рецензії “_____” _____ 20__ р.
Захист відбудеться “_____” _____ 20__ р.

Рецензія

[illegible]

Електронне навчально-методичне видання

Галина Мельник

**КУРСОВА РОБОТА
З ПРОЄКТУВАННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ:
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ**

**Дрогобицький державний педагогічний
університет імені Івана Франка**

Редактор
Ірина Невмержицька
Технічний редактор
Ірина Артимко

Здано до набору 05.05.2025 р. Формат 60х90/16. Гарнітура Times. Ум. друк. арк. 2,55. Зам. 35.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка.
(Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників та розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 5140 від
01.07.2016 р.). 82100, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24, к. 203.